

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

آزاد ل.

۱۹ مارچ ۲۰۱۲

قیامت، بهشت و دوزخ

در ادیان بزرگ

بخش اول

مفکوره زنده شدن بعد از مرگ انسانها و جوابگو بودن از اعمال ناشایست خود و همچنان پادشاهی در مقابل اعمال خوبی که در جریان زندگی انجام داده اند در مقابل "وجودی" به نام خدا که در روز (قیامت) دادرسی می دارد از زمانهای خیلی قدیم در بین انسانها به تناسب شرایط زندگی و رشد اجتماعی شان موجود بوده است که آنها ابتداء با اعتقاد به موجودات ماوراء الطبیعی و بعداً به معاد یا قیامت معتقد شدند.

امروز در قرن ۲۱ که پیشرفت های بشریت در مجرای علمی خیره کننده است واپس گرا های دینی و مذهبی اسلامی و سایر ادیان هنوز هم در افکار و اندیشه های خرافی ده ها هزار سال قبل غرق بوده و سعی دارند همان مفکوره های پوسیده را زنده و در چوکات ادیان من جمله اسلام که بنیادشان هزاران سال پیش گذاشته شده است بر مردم فقیر و خوشبایور جهان به شکل (تکامل یافته) و مقدس اجبارا و به زور سر نیزه تحمیل بدارند. ما چون فرهنگ عقیدتی و برداشت های مذهبی خود را از پدر و مادر به ارث برده ایم و تا آخر عمر زحمت باز نگری و فهم و درک موازین و احکام دینی را به خود نداده و نا آگاهانه باور داریم که آباء و اجداد ما در این باره عمل تحقیقی انجام داده اند و چون به نتیجه ای مثبت رسیده اند مسلمان باقی ماندند و ما هم مجبوریم مسلمان بوده و به خود زحمت تحقیق و تتبع را ندهیم. ذهنیت و مغز ما انباشته از مواد خرافی است که در جریان زندگی از طرف آن کسانی که خود را نماینده خدا معرفی می دارند پر شده و به ما تلقین گردیده که آنها همه چیز را می فهمند و با موجودات ماوراء الطبیعی هم در تماس هستند و می توانند برای ما بهشت و دوزخ را نصیب سازند و هم ما را به مدارج اعلاای انسانی رسانیده و یا این که هم به قعر بد بختی های اجتماعی سقوط دهند. بد بختی ما مسلمانان هم در این است که دین اسلام از ابتدای تولد یک انسان تا روز مرگش برای او سر نوشت می سازد و راه هائی را که اجبارا و قهراً باید طی نماید جلو پایش گذاشته و او را در چهار چوکات افکار خرافی به دور از هر نوع آزاد

اندیشی نگه‌میدارد. حال گوشه ای از گذشته های این اندیشه ها را از دیدگاه ادیان و باور های خرافی و خدایان تراشیده شده مغز های شان و هدایات آنها را مختصرا بررسی می‌نمائیم:

در قدیم ها مردم بابل و بین النهرین اعتقاد به خدای گیاهان «تموز» داشته ولی به روز قیامت و جنت و دوزخ اعتقاد نداشتند و به جاودانی بودن ارواح معتقد بودند. در یونان باستان هم مردم به قیامت جسمی معتقد نبودند تنها به معاد روحی اعتقاد داشتند. اما دین زرتشت و و بعد از سقوط بابل ، آمدن کوروش و آشنائی مردمان یهودی با آن دین، ادیان ابراهیمی نیز به قیامت، بهشت و دوزخ اعتقاد کامل یافته و هرکدام باور هائی را به مردم عرضه نمودند و من در باز نوشت این عقاید که انتقاد از کهنه پرستی و خرافات شالوده ای آن است خواهم کوشید به استناد گفتار بنیان گذاران آن ادیان و کتاب‌های شان تا اندازه توان و فهم این موضوعات را بررسی نمایم.

قبل از این که راجع به قیامت بنویسم لازم می‌افتد تا مسأله مهم دیگری را که اسلام بر آن تأکید و تأیید بی اندازه می نماید و آن عبارت از نامه اعمال انسان‌ها است و ارتباط مستقیم به روز قیامت دارد مورد بررسی مختصر قرار دهم تا ببینیم این نامه اعمال که قرآن از آن بار ها گفته چیست ؟ در کجا است ؟ و توسط کی نوشته شده و می شود؟

نظر به آیات قرآنی و احادیث محمدی و پیروان وابسته به آنها اعمال، گفتار، عقاید و افکار نیک و بد انسان به وسیله فرشتگانی که از جانب خدا به این کار گمارده شده‌اند در کتابی ثبت می‌شوند و این دو ملایکه موظف که در بعضی از روایات اسلامی «کرام الکاتبین» گفته شده‌اند برای ثبت اعمال خوب و بد هر انسان موظف هستند و به روایتی هم همه این کرام الکاتبین زیر هدایت و دستور یکی از ملایک مقرب خدا بنام میکائیل اجرای وظیفه می دارند و قرآن هم در باره این نامه اعمال آیاتی دارد مثلاً در سوره انفطار آیات ۱۰ تا ۱۲ (همانا که محافظانی بر شما گمارده شده‌اند نویسندگان بزرگوار. آنچه را انجام می دهید می دانند) - آن نوشته‌ها به اصطلاح قرآن «طائر» و «کتاب» گفته شده است و همچنان در سوره اسراء آیات ۱۳ و ۱۴ می گوید (آنچه را انسان انجام می دهد (خوب یا بد) بر گردنش آویخته ایم و در روز قیامت کتابی را گشوده برایش بیرون آوریم تا در آن بنگرد «به او گفته می‌شود» کتاب خود را بخوان که امروز تو برای حساب رسی از خود کافی هستی). فرشتگان که مأموران الهی هستند برای هر شخص دو - دوسیه یعنی دوسیه اعمال بد و دوسیه اعمال نیک تشکیل می دهند و این دوسیه ها در گردن شخص دوسیه دار از روز تولد الی صحرائ محشر و تطبیق عدالت الهی آویزان می باشد تا در قیامت آن را بخوانند و به اعمالی که در دنیا از او سر زده است آگاهی یابد. در قرآن در سوره آل عمران آیت ۳۰ می گوید (روزی که همه‌کس همه کار های نیک و بد خود را در برابر خویش حاضر ببینند آرزو کنند که ای کاش میان او و کردار بدش فاصله وجود داشت خدا شما را از «عذاب» خودش می ترساند و به بندگانش مهربان است) همچنان در سوره کهف آیت ۴۹ (دفتر اعمال گشوده شود پس مجرمان را می‌بینی که از آنچه در آن آمده بیم ناکند و می گوید : وای بر ما این چه دفتری است که هیچ عمل کوچک و بزرگی را فرو گذار نکرده و همه را ثبت نموده است آنگاه هر عملی را که انجام داده‌اند نزد خود حاضر بیابند و پروردگار تو بر کسی ستم نمی کند)

ابوالجارود از حضرت باقر نقل کرده که در تفسیر آیت گفته است : خیر و شر اعمال انسان با او خواهند بود و امکان جدائی وجود ندارد تا این که در قیامت نامه عملش را در یافت کند . . خالد بن نجیع از امام صادق نقل کرده که گفت (وقتی قیامت بر پا شود کتاب انسان به او داده خواهد شد آنگاه به او گفته خواهد شد: کتاب خود را بخوان. راوی عرض کرد: آیا می داند در کتاب او چه نوشته شده است ؟ فرمود : خدا همه را به یاد او می‌آورد پس هیچ چشم به هم زدن و کلمه و قدم بر داشتن و آنچه در طول حیات انجام داده است جز این که همه را به یاد می آورد به گونه‌ای که همان ساعت آنها را انجام داده است.

علی چهارمین خلیفه اسلام گفته است: آدمی در آخرین روز زندگی دنیوی و اولین روز ورود به جهان آخرت اولاد و اموال و اعمالش برای او تجسم می یابند. پس به مال خود توجه می کند و می گوید: من به تو حریص و بخیل بودم امروز به من چه کمکی می کنی؟ در جواب می گوید:

من کفنت را می دهم. پس به اطفال خود نظر می اندازد و می گوید من به شما محبت داشتم و حمایت کردم امروز به من چه کمکی می کنید؟ آن ها می گویند:

تورا به سوی گور می بریم و دفن می کنیم. آنگاه به اعمالش توجه می کند و می گوید: من در حق شما کوتاهی کردم بر من دشوارتر بودید. امروز چه کار می توانید برای من بکنید؟ می گویند:

ما در قبر و در قیامت به همراه تو هستیم تا زمانی که ما و تو نزد پروردگار حضور یابیم.....
در مورد محاسبه این اعمال قرآن در سوره زلزله آیت ۶ می گوید:

(روزی که هر کس کار های نیک خود را حاضر ببیند و همچنان کار های بد خود را و آرزو کند که ای کاش در میان او و کردار بدش فاصله زیادی وجود می داشت).

در سوره یس آیت ۶۵ می خوانیم:

(امروز بر دهانهای شان مهر می نهیم و دستهای شان با ما سخن می گویند و پاهای شان بر «کار های که انجام میداده اند» و چیزهایی که فرا چنگ می آورده اند. گواهی می دهند.) همچنان در سوره فصلت آیات ۲۰ و ۲۱ می خوانیم:

(وقتی به آن می رسند. گوشها و چشمها و پوستهای تن شان به آنچه میکردند گواهی می دهند) (آنان به پوست های خود می گویند: چرا به ضد ما شهادت دادید؟ پاسخ می دهند: خداوند ما را به گفتار در آورده است که همه چیز را گویا نموده است و او در آغاز شما را «از عدم» آفریده است و «در پایان زندگی و بعد از ممات دو باره جامه حیات به تن تان کرده و برای حساب و کتاب» به سوی او برگردانده شده اید) و نباید از سخن گفتن انسان با پوستش تعجب نمود؟؟؟

این بود مختصری در باره نامه اعمال انسان از دید قرآن و اسلام.

حال می رویم به سراغ **قیامت بزرگ**

دانشمندان و متفکرین و تعداد زیادی از مردم در دوره های مختلف تاریخ زیست بشری در باره پایان زندگی انسانی اندیشیده و در لابه لای این اندیشه ها مفکوره قیامت و بازگشت به زندگی دو باره جان یافته – و بعداً تبدیل به یک باور انسانی شده است.

مروج این باورمندی ادیان می باشد. ولی بعضی از این ادیان به قیامت و یا معاد جسمی اعتقاد نداشته و تنها به قیامت روحی معتقد اند و بعضی دیگر از ادیان معاد روحی و جسمی را باور دارند که البته در لابه لای این نوشته به آن ها بر خواهیم خورد. به باور ادیان ابراهیمی که معتقد به معاد جسمی و روحی می باشد روح انسان ها بعد از مرگ وارد عالم برزخ شده که از آن هم به نام قیامت صغرا یاد نموده اند و منتظر قیامت کبرا می باشند که در روز قیامت بعد از تصفیه حسابات خوب و بد دنیائی اشخاص بهشتی به بهشت و دوزخی به جهنم بعد از گذشتن پلی که به نام صراط یاد می شود تشریف می برند.

اعتقاد یهودیان راجع به قیامت: بخش «تواریخ ایام» تورات پس از اخراج یهودی ها از اورشلیم و ورود شان به بابل و آشنائی یهودیان با زرتشتیان به رشته نگارش در آمده است و در این کتاب وقایعی شرح داده می شود که پس از ورود یهودیان به بابل به وقوع پیوسته است و یهودیان قبل از این اعتقاد به معاد نداشته و بعد از اخراج و زیستن نیم

قرن در پارس و آشنائی با زرتشتیان و آزادی شان از طرف کوروش و باز گشت دو باره به اور شلیم اعتقاد به معاد را وارد کتاب تورات «کتاب دانیال» نمودند و از این طریق بعداً در کتاب دیگر یهودیان «تلمود» راه یافت و در برخی از منابع آمده است که صدوقیان فقط پنج سفر تورات را قبول داشتند و در نتیجه قیامت را قبول نداشتند. کتاب دانیال تورات در باره روز قیامت می گوید:

مردم نکو کار و بد کار پس از مرگ زنده می شوند و پس از این که اعمال و رفتار آن ها مورد قضاوت قرار گرفت نیکو کاران در هنگام فرمانروائی پیامبر نجات دهنده زندگانی جاودانی خواهند یافت ولی بدکاران از این موهبت محروم خواهند ماند.

سومروئی ها یا سامره ای ها هم منکر اعتقاد به رستا خیز بودند اما فریسیان که تمام کتاب های عهد قدیم را قبول داشتند معتقد به قیامت بودند.

مسیحیت و قیامت: اعتقاد به معاد از موسویت به مسیحیت راه یافت ولیکن معاد جسمی در عیسویت شکل اساسی دارد زیرا مسیحیان باور دارند که عیسی در روز سوم پس از مصلوب شدن دو باره زنده شد و به آسمان رفت. بر گذاری «روزی عید پاک» که یکی از بزرگترین اعیاد عیسویان جهان است به خاطریست که عیسی مسیح پس از مرگ دو باره زندگی یافت (به عقیده اوشان) و همین زنده شدن عیسی پس از مرگ و اعتقاد به معاد جسمانی در انجیل متی، مرقس، لوقا و یوحنا به تفصیل آورده شده است.

آنچه که در تورات آمده به صورت کلی مورد اعتقاد مسیحیت نیز است چون در انجیل نقل شده که عیسی گفت: فکر نکنید که من آمده ام تا تورات و نوشته های پیامبران را منسوخ کنم بلکه آمده ام تا به کمال برسانم. عیسی اعتقاد عهد قدیم را می پذیرد و بر آن تأکید می دارد.

مسیحیت در باره قیامت بزرگ چنین عقیده دارد:

شیبوری توسط یکی از فرشتگان خدا نواخته می شود و تمام زمین، سیارات و کواکب از بین خواهند رفت. پطرس رسول می گوید:

مردگان زنده خواهد شد و گناهکاران قبل از این که به دریاچه آتش بیفتند مدت پنج ماه در محاصره ملخ ها خواهند بود و بدین ترتیب که ملخ ها پیش روی شان آتش می سوزاند که شعله های آن در عقب شان می باشد به ملخ ها دستور داده می شود که به هیچ از گیاهان و سبزه ها ضرر نرساند بلکه بندگان که مهر خدا را بر پیشانی ندارند مدت پنج ماه آنان را با گزیدن معذب بدارند و نیش آن ملخها مانند نیش عقرب خواهد بود وملخ ها ارواح شریری هستند که در زمان مصیبت عظیم از چاه جهنم بیرون می آیند تا مردم را اذیت کنند. به دستور خداوند رئیس فرشتگان سور می دمد. خدا از آسمان نازل خواهد شد و مردگان در قیامت اول بر خواهند خاست آنگاه نیکو کاران که زنده و باقی هستند با مردگان زنده شده در ابر ها روبرو خواهند شد تا خداوند را در هوا استقبال کنند و آنان همیشه با خداوند خواهند بود.

پایان بخش اول